HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera a șaptea extinsă)

13 noiembrie 2024*

„Concurență – Concentrări – Pieţele germane ale serviciilor de televiziune și ale serviciilor de telecomunicații – Decizie prin care concentrarea este declarată compatibilă cu piața internă și cu Acordul privind SEE – Angajamente – Evaluarea efectelor orizontale și verticale ale operațiunii asupra concurenței – Raport de concurență între părțile la concentrare – Schimbare specifică concentrării – Eroare vădită de apreciere”

În cauza T-69/20,

Tele Columbus AG, cu sediul în Berlin (Germania), reprezentată de C. Wagner și J. Hackl, avocați,

reclamantă,

împotriva

Comisiei Europene, reprezentată de G. Conte, A. Keidel, J. Szczodrowski și C. Vollrath, în calitate de agenți,

pârâtă,

susținută de

Vodafone Group plc, cu sediul în Newbury (Regatul Unit), reprezentată de V. Vollmann, solicitor, C. Jeffs, A. Chadd și D. Seeliger, avocați,

intervenientă,

TRIBUNALUL (Camera a șaptea extinsă),

compus din domnii M. van der Woude, președinte, și R. da Silva Passos (raportor), doamna I. Reine și domnii L. Truchot și M. Sampol Pucurull, judecători,

grefier: doamna S. Jund, administratoare,

având în vedere faza scrisă a procedurii,

în urma ședinței din 22 septembrie 2023,

* Limba de procedură: germana.

pronunță prezenta

Hotărâre [1]

1 Prin acțiunea întemeiată pe articolul 263 TFUE, reclamanta, Tele Columbus AG, solicită anularea Deciziei C(2019) 5187 final a Comisiei din 18 iulie 2019 prin care se declară compatibilă cu piața internă și cu Acordul privind SEE operațiunea de concentrare vizând dobândirea de către Vodafone Group plc a anumitor active ale Liberty Global plc (cazul COMP/M.8864 – Vodafone/Certain Liberty Global Assets) (denumită în continuare „decizia atacată”).

[*omissis*]

II. Procedura și concluziile părților

[*omissis*]

48 Reclamanta solicită Tribunalului:

– anularea deciziei atacate;

– obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

49 Comisia și Vodafone solicită Tribunalului:

– respingerea acțiunii;

– obligarea reclamantei la plata cheltuielilor de judecată.

III. În drept

[*omissis*]

B. Cu privire la primul motiv, întemeiat pe erori vădite de apreciere și pe neregularități procedurale în cadrul examinării efectelor orizontale necoordonate pe piața clădirilor cu mai multe locuințe (multi-dwelling units, MDU)

[*omissis*]

2. Cu privire la primul aspect, întemeiat pe o eroare vădită de apreciere care afectează aprecierea existenței unei concurențe directe între părțile la concentrare

[*omissis*]

82 În această privință, trebuie precizat că există o concurență directă între întreprinderi atunci când acestea își dispută aceiași clienți.

[1] Sunt redate numai punctele din prezenta hotărâre a căror publicare este considerată utilă de către Tribunal.

83 În speță, nu se contestă că rețelele de cablu ale părților la concentrare nu se suprapun și că, în fapt, atunci când un client MDU dorește să încheie un contract cu un furnizor de semnale de televiziune, acesta nu are în principiu decât posibilitatea de a alege între partea la concentrare în a cărei amprentă a rețelei de cablu se situează imobilul care trebuie conectat și unul dintre concurenții săi, precum reclamanta. Faptul că piața MDU a fost, anterior operațiunii, de nivel național sau a fost limitată la amprentele rețelelor de cablu ale părților la concentrare nu schimbă nimic, întrucât în ambele cazuri se aplică această constatare.

84 Rezultă că Unitymedia nu ar putea fi calificată în mod valabil drept „furnizor alternativ” pentru societățile de locuințe de pe piața MDU pe care concentrarea l-ar elimina, astfel cum susține reclamanta. Rezultă de asemenea din ceea ce precedă că produsele comercializate de părțile la concentrare nu se aflau, în practică, în concurență, indiferent de delimitarea geografică a pieței MDU, astfel încât primul aspect al prezentului motiv nu poate fi admis.

85 Celelalte argumente invocate de reclamantă nu permit să se demonstreze contrariul.

86 În ceea ce privește, mai întâi, afirmația reclamantei potrivit căreia activitățile părților la concentrare se suprapuneau, trebuie subliniat că, deși nu exista nicio suprapunere între rețelele de cablu ale Vodafone și Unitymedia, ceea ce reclamanta nu repune în discuție, este adevărat că, în decizia atacată, Comisia a constatat că existau totuși anumite suprapuneri între activitățile lor, acești operatori cumpărând, în acest caz, servicii intermediare de transmisie de semnale de televiziune de la cealaltă parte sau de la un alt operator de rețea de nivel 3 pentru a putea ajunge la clienții MDU în cauză.

87 Or, trebuie arătat că, deși le contestă caracterul neglijabil, reclamanta nu repune în discuție cifrele ca atare divulgate de Comisie în cursul procedurii în fața Tribunalului referitoare la contractele încheiate de părțile la concentrare în afara amprentelor rețelelor lor de cablu, precum și la numărul de clienți vizați. În această privință, trebuie arătat că aceste cifre arată că aceste contracte reprezentau un număr foarte limitat de clienți MDU în termeni de gospodării racordate și o cotă de piață atât de neglijabilă, fiind mai mică de 1 %, încât nu ar putea reprezenta o concurență reziduală care trebuie protejată.

88 În ceea ce privește, în continuare, afirmația reclamantei potrivit căreia strategia comercială a părților la concentrare ar putea evolua, astfel încât acestea ar putea decide să își extindă activitățile în afara amprentelor rețelelor lor respective de cablu, trebuie să se constate că o asemenea afirmație se referă mai degrabă la existența unei concurențe potențiale decât la o pretinsă concurență directă existentă, ceea ce o face inoperantă în cadrul primului aspect al prezentului motiv.

89 Situația este aceeași în ceea ce privește afirmația reclamantei potrivit căreia cumulul cotelor de piață și valoarea indicelui Herfindahl-Hirschman pe piața MDU, definită ca fiind de nivel național, ar fi foarte ridicate, dat fiind că aceste date nu au drept scop să demonstreze existența unei concurențe directe între două părți la o concentrare anterior acesteia. În ceea ce privește în special indexul Herfindahl-Hirschman, care este egal cu suma pătratelor cotelor de piață ale fiecăreia dintre întreprinderile prezente pe piață, trebuie să se constate că acesta este utilizat pentru a măsura nivelurile de concentrare pe o piață și că putea oferi un indiciu inițial privind presiunile concurențiale care s-ar exercita în urma operațiunii de concentrare (a se vedea în acest sens Hotărârea din 7 iunie 2013, Spar Österreichische Warenhandels/Comisia, T-405/08, nepublicată, EU:T:2013:306, punctul 65).

90 Din tot ceea ce precedă rezultă că reclamanta nu demonstrează că, în decizia atacată, Comisia a considerat în mod vădit eronat că părțile la concentrare nu erau concurenți indirecți anterior acesteia. Prin urmare, primul aspect al prezentului motiv trebuie înlăturat.

3. Cu privire la al patrulea aspect, întemeiat pe o eroare vădită de apreciere care afectează aprecierea existenței unei concurențe directe între părțile la concentrare

[*omissis*]

103 Cu titlu introductiv, este necesar să se precizeze că întreprinderile care nu se concurează direct pot totuși să se afle într-un raport de concurență indirectă, în special atunci când sunt supuse unor presiuni concurențiale similare din partea altor întreprinderi cu care fiecare dintre ele este în concurență directă sau atunci când alți factori, precum cerințele impuse de clienți, le limitează în mod comparabil posibilitățile de stabilire a prețurilor și a condițiilor comerciale.

104 În această privință, trebuie să se observe că argumentația reclamantei, descrisă în esență la punctele 98-101 de mai sus, prezintă un nivel ridicat de generalitate, nu este susținută de niciun element de probă și se întemeiază pe afirmații vagi, ceea ce nu poate fi suficient pentru a repune în discuție aprecierile efectuate de Comisie. Singurul argument concret este cel întemeiat pe prețurile și pe caracteristicile pachetelor pentru internet și pentru telefon. Or, întrucât privesc alte piețe, prețurile și caracteristicile ofertelor menționate de reclamantă nu sunt relevante pentru aprecierea existenței unei concurențe indirecte pe piața MDU, care privește transmiterea semnalului de televiziune.

105 În plus, reiese din decizia atacată [a se vedea în special considerentul (697) al deciziei atacate], iar reclamanta nu contestă acest lucru, că numeroase contracte cu clienții MDU sunt rezultatul unor negocieri, al unor proceduri concurențiale sau al unor proceduri formale de cerere de ofertă, în principiu secrete. Contractele încheiate de părțile la concentrare cu clienții lor MDU nu sunt, așadar, contracte-tip, ale căror condiții ar putea fi influențate de ceea ce oferă cealaltă parte în amprenta rețelei sale de cablu sau de anumiți operatori activi la nivel național, contrar afirmației formulate de reclamantă.

106 Trebuie de asemenea arătat că, în decizia atacată, Comisia a explicat, pe de o parte, că examinarea documentelor interne ale părților la concentrare nu furnizase niciun element care să sugereze că părțile menționate luau în considerare termenii și condițiile respective ale acestora în negocierile lor privind contractele MDU și, pe de altă parte, că părțile la concentrare prezentaseră elemente convingătoare pentru a contesta alinierea contractelor MDU pe întreg teritoriul german. Faptul că reclamanta nu consideră „plauzibile” asemenea constatări nu este suficient pentru a le repune în discuție.

107 În consecință, reclamanta nu demonstrează că, în decizia atacată, Comisia a concluzionat în mod vădit eronat că părțile la concentrare nu erau concurenți indirecți.

108 În măsura în care reclamanta nu demonstrează că Comisia a săvârșit o eroare vădită de apreciere atunci când a considerat că operațiunea nu ar conduce la pierderea oricărei concurențe indirecte, prezenta critică trebuie respinsă fără a fi necesar să se aprecieze dacă aceasta a săvârșit o eroare atunci când a considerat că concurența indirectă trebuia să fie deosebit de puternică sau că era necesară o transmitere sistematică a condițiilor.

109 Prin urmare, al patrulea aspect al prezentului motiv trebuie înlăturat.

4. Cu privire la al treilea aspect, întemeiat pe o eroare vădită de apreciere și pe o încălcare a dreptului de a fi ascultat și a principiului bunei administrări care afectează aprecierea existenței unei concurențe potențiale între părțile la concentrare

[*omissis*]

b) Cu privire la eroarea vădită de apreciere săvârșită de Comisie, în măsura în care aceasta s-ar fi întemeiat exclusiv pe criteriile de investiții subiective și pe documentele interne ale părților la concentrare

[*omissis*]

139 În această privință, în primul rând, trebuie amintit că, în materie de control al concentrărilor, potrivit unei jurisprudențe constante, examinarea condițiilor de concurență ține seama nu numai de concurența existentă între întreprinderile deja prezente pe piața relevantă, ci și de concurența potențială pentru a stabili dacă există posibilități reale și concrete, având în vedere structura pieței și contextul economic și juridic care îi guvernează funcționarea, ca întreprinderile în cauză să se concureze reciproc sau ca un nou concurent să poată intra pe piața relevantă și să concureze întreprinderile existente (a se vedea Hotărârea din 4 iulie 2006, easyJet/Comisia, T-177/04, EU:T:2006:187, punctul 116 și jurisprudența citată).

140 Pentru a verifica dacă o întreprindere constituie un concurent potențial pe o piață, Comisia trebuie să verifice dacă, în lipsa concentrării în cauză, ar fi existat posibilități reale și concrete ca ea să intre pe piața respectivă și să concureze întreprinderile deja existente pe aceasta. O asemenea demonstrație nu trebuie să fie întemeiată pe o simplă ipoteză, ci trebuie bazată pe elemente de fapt sau pe o analiză a structurilor pieței relevante. Astfel, o întreprindere nu poate fi calificată drept concurent potențial dacă intrarea sa pe piață nu corespunde unei strategii economice viabile (a se vedea prin analogie Hotărârea din 29 iunie 2012, E.ON Ruhrgas și E.ON/Comisia, T-360/09, EU:T:2012:332, punctul 86 și jurisprudența citată).

141 Pe de altă parte, viabilitatea economică a unei strategii de intrare pe piață nu poate fi asimilată simplei rentabilități a unei astfel de strategii. Dacă aceasta ar fi situația, o simplă capacitate teoretică de a intra pe o piață ar putea fi considerată suficientă pentru a constata existența unei concurențe potențiale. Prin urmare, Comisia poate ține seama de interesul comercial sau economic de a intra pe o piață al întreprinderii a cărei calitate de concurent potențial este analizată (a se vedea în acest sens Hotărârea din 21 septembrie 2005, EDP/Comisia, T-87/05, EU:T:2005:333, punctele 177, 185, 187, 188, 191 și 195, și Hotărârea din 4 iulie 2006, easyJet/Comisia, T-177/04, EU:T:2006:187, punctul 123) și, în consecință, să se întemeieze pe criteriile sale de investiții. Astfel, Comisia nu poate califica o întreprindere drept concurent potențial în temeiul unor considerații generale și abstracte fără ca aceasta să țină seama de interesele comerciale ale acestei întreprinderi, de strategia sa de dezvoltare pe termen scurt și mediu, precum și de criteriile de rentabilitate pe care ea și le-a stabilit în acest scop.

142 Rezultă că, atunci când Comisia constată, *primo*, că întreprinderea în cauză nu a realizat niciun demers pentru a intra pe piață într-un interval de timp suficient de scurt calculat în lumina caracteristicilor pieței, *secundo*, că întreprinderea respectivă nu consideră că este rațional din punct de vedere economic și interesant pentru aceasta să intre pe piață și, prin urmare, *tertio*, că întreprinderea respectivă nu intenționează să intre pe piață în viitor în mod semnificativ, aceasta poate, fără a săvârși o eroare vădită de apreciere, să concluzioneze că întreprinderea în cauză nu este un concurent potențial al celeilalte părți la concentrare. O asemenea constatare este

suficientă pentru a înlătura prima critică a reclamantei, potrivit căreia Comisia ar fi încălcat în speță criteriile relevante pentru a examina concurența potențială întemeindu-se aproape exclusiv pe criteriile de investiții subiective și pe documentele interne ale părților la concentrare.

143 În al doilea rând, în ceea ce privește afirmația reclamantei potrivit căreia Comisia nu ar fi putut să se întemeieze pe criteriile de investiții ale părților la concentrare, dat fiind că acestea ar fi putut fi modificate în orice moment, chiar manipulate, și că nu ar corespunde practicii sectorului, trebuie amintit că viabilitatea economică a unei strategii de intrare pe piață nu poate fi asimilată simplei rentabilități a unei astfel de strategii și că Comisia se poate întemeia pe interesul comercial sau economic de a intra pe o piață al întreprinderii a cărei calitate de concurent potențial este analizată (a se vedea punctele 140 și 141 de mai sus) și, prin urmare, pe criteriile sale de investiții.

144 Pe de altă parte, având în vedere imperativul celerității și termenele stricte pe care Comisia trebuie să le respecte în cadrul procedurii de control al concentrărilor, aceasta, în lipsa unor indicii privind incorectitudinea informațiilor furnizate, nu poate fi obligată să verifice toate informațiile pe care le primește. Astfel, deși obligația de a examina cu diligență și cu imparțialitate ce revine Comisiei în cadrul unei astfel de proceduri nu îi permite să se întemeieze pe elemente sau pe informații care nu pot fi considerate veridice, imperativul de celeritate respectiv presupune totuși că aceasta nu poate verifica ea însăși, în cele mai mici detalii, autenticitatea și credibilitatea tuturor comunicărilor care îi sunt trimise, procedura de control al concentrărilor întemeindu-se în mod necesar și într-o anumită măsură pe încredere (Hotărârea din 7 mai 2009, NVV și alții/Comisia, T-151/05, EU:T:2009:144, punctul 184).

145 În plus, trebuie subliniat că reglementarea aplicabilă controlului concentrărilor prevede diferite măsuri care urmăresc descurajarea și sancționarea transmiterii de informații incorecte sau care induc în eroare. Astfel, părțile care notifică o concentrare sunt supuse, în temeiul articolului 4 alineatul (1) și al articolului 6 alineatul (2) din Regulamentul nr. 802/2004, obligației exprese de a furniza Comisiei integral și onest faptele și circumstanțele relevante pentru decizia privind compatibilitatea, această obligație fiind confirmată la articolul 14 din Regulamentul nr. 139/2004. Pe de altă parte, Comisia poate revoca de asemenea în temeiul articolului 6 alineatul (3) litera (a) și al articolului 8 alineatul (6) litera (a) din Regulamentul nr. 139/2004, decizia de compatibilitate dacă se bazează pe informații incorecte pentru care este responsabilă una dintre întreprinderile în cauză sau dacă a fost obținută prin fraudă (Hotărârea din 7 mai 2009, NVV și alții/Comisia, T-151/05, EU:T:2009:144, punctul 185).

146 În sfârșit, trebuie să se constate, pe de o parte, că reiese printre altele din considerentul (742) și din nota de subsol 553 din decizia atacată că Comisia a verificat previziunile efectuate de părțile la concentrare, în cadrul cărora acestea din urmă au examinat rentabilitatea, având în vedere criteriile lor de investiții, a mai multe proiecte de instalare de infrastructură și a considerat că rezultatele acestora erau suficient de robuste și, pe de altă parte, că Comisia nu s-a întemeiat numai pe criteriile de investiții ale părților la concentrare pentru a concluziona în sensul lipsei unei concurențe potențiale între ele, ci a ținut seama în special de faptul că, în practică, nici Vodafone, nici Unitymedia nu dublaseră niciodată rețeaua de cablu a celeilalte părți și că aceste părți nu și-au extins decât în mod neglijabil rețeaua în interiorul amprentei propriei rețele de cablu, în condițiile în care o astfel de extindere internă era mai rentabilă.

147 Prin urmare, această a doua critică a reclamantei privind fiabilitatea criteriilor de investiții ale părților la concentrare nu poate fi admisă.

148 În al treilea rând, în ceea ce privește decizia Comisiei din 16 iunie 2011 în cazul M.5900 – LGI/KBW, menționată de reclamantă, trebuie precizat că, în această decizie, Comisia a trimis concentrarea care îi fusese notificată și care privea achiziționarea KBW de către LGI autorităților competente ale Republicii Federale Germania, în conformitate cu articolul 9 alineatul (3) litera (b) din Regulamentul nr. 139/2004, după ce a constatat că erau îndeplinite condițiile unei trimiteri în temeiul articolului 9 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul nr. 139/2004. Or, într-o astfel de decizie de trimitere, Comisia nu se pronunță cu privire la compatibilitatea unei concentrări cu piața internă (a se vedea în acest sens Hotărârea din 3 aprilie 2003, Royal Philips Electronics/Comisia, T-119/02, EU:T:2003:101, punctul 275, și Hotărârea din 30 septembrie 2003, Cableuropa și alții/Comisia, T-346/02 și T-347/02, EU:T:2003:256, punctul 52). Astfel, acest tip de decizie nu are ca obiect pronunțarea cu privire la efectele concentrării asupra pieței relevante care fac obiectul trimiterii, ci transferul responsabilității acestei examinări către autoritățile naționale competente care solicită acest lucru pentru ca ele să se pronunțe în temeiul dreptului lor național al concurenței (a se vedea în acest sens Hotărârea din 3 aprilie 2003, Royal Philips Electronics/Comisia, T-119/02, EU:T:2003:101, punctul 276, și Hotărârea din 30 septembrie 2003, Cableuropa și alții/Comisia, T-346/02 și T-347/02, EU:T:2003:256, punctul 53).

149 Pe de altă parte, într-o decizie de trimitere, Comisia nu poate efectua o examinare a compatibilității concentrării de natură să oblige autoritățile naționale implicate pe fond, în caz contrar acest mecanism fiind lipsit de conținut, ci trebuie să se limiteze să verifice, în urma unei examinări *prima facie*, dacă, pe baza elementelor de care dispune la momentul aprecierii temeiniciei solicitării de trimitere, concentrarea vizată amenință să creeze sau să consolideze o poziție dominantă pe piețele relevante (a se vedea Hotărârea din 30 septembrie 2003, Cableuropa și alții/Comisia, T-346/02 și T-347/02, EU:T:2003:256, punctul 217 și jurisprudența citată).

150 Prin urmare, trebuie să se considere că, în decizia din 16 iunie 2011 în cazul M.5900 – LGI/KBW, Comisia nu a efectuat nicio apreciere definitivă a existenței eventuale a unui raport de concurență potențială între părțile la concentrare. Această apreciere este de altfel confirmată de formulările ipotetice utilizate în această decizie.

151 Pe de altă parte, chiar presupunând că o asemenea afirmație a reclamantei cu privire la cazul M.5900 – LGI/KBW este corectă, este suficient să se amintească faptul că, în orice caz, Comisia nu este ținută de practica sa anterioară. Astfel, trebuie arătat că, atunci când Comisia decide asupra compatibilității unei concentrări cu piața internă în temeiul unei notificări și al unui dosar proprii acestei operațiuni, o reclamantă nu este îndreptățită să repună în discuție constatările sale pentru motivul că sunt diferite de cele făcute anterior într-o altă cauză, în temeiul unei notificări și al unui dosar diferite, chiar dacă piețele relevante în cele două cauze sunt similare, chiar identice (Hotărârea din 14 decembrie 2005, General Electric/Comisia, T-210/01, EU:T:2005:456, punctul 118, și Hotărârea din 13 mai 2015, Niki Luftfahrt/Comisia, T-162/10, EU:T:2015:283, punctul 142).

152 În ceea ce privește deciziile Oficiului Federal al Concurenței invocate de reclamantă, trebuie arătat că, având în vedere repartizarea precisă a competențelor ce stă la baza Regulamentului nr. 139/2004, deciziile autorităților naționale nu pot crea obligații în sarcina Comisiei în cadrul procedurilor de control al concentrărilor (a se vedea în acest sens Hotărârea din 18 decembrie 2007, Cementbouw Handel & Industrie/Comisia, C-202/06 P, EU:C:2007:814, punctul 56, și Hotărârea din 7 mai 2009, NVV și alții/Comisia, T-151/05, EU:T:2009:144, punctul 139), *a fortiori* atunci când acestea privesc părțile la altă concentrare și altă perioadă.

153 Rezultă din cele ce precedă că Comisia nu a săvârșit nicio eroare vădită de apreciere prin faptul că a ținut seama de criteriile de investiții și de documentele interne ale părților la concentrare pentru a stabili dacă acestea trebuiau sau nu trebuiau să fie considerate concurenți potențiali.

c) Cu privire la eroarea vădită de apreciere săvârșită de Comisie, în măsura în care aceasta din urmă nu ar fi ținut seama în mod suficient de alte elemente

[*omissis*]

160 În această privință, în ceea ce privește, în primul rând, opinia întreprinderilor deja active pe piața relevantă, exprimată în cursul investigației de piață, trebuie subliniat că Comisia are dreptul să țină seama de aceasta. Totuși, acest criteriu nu poate fi decisiv pentru a efectua o apreciere cu privire la existența unei concurențe potențiale.

161 Astfel, chiar dacă opinia concurenților ar putea constitui o sursă importantă de informații asupra impactului previzibil al unei operațiuni de concentrare pe piață, aceasta nu poate fi obligatorie pentru Comisie în cadrul aprecierii sale autonome referitoare la impactul concentrării asupra pieței respective [a se vedea în acest sens Hotărârea din 25 martie 1999, Gencor/Comisia, T-102/96, EU:T:1999:65, punctele 290 și 291, și Hotărârea din 5 octombrie 2020, HeidelbergCement și Schwenk Zement/Comisia, T-380/17, EU:T:2020:471, punctul 673 (nepublicată)].

162 În orice caz, este necesar să se constate că din considerentele (727), (728), (752) și (753) ale deciziei atacate reiese că Comisia a ținut seama de opinia operatorilor concurenți, întrucât din aceste considerente rezultă că a inițiat o examinare aprofundată a existenței unei concurențe potențiale între părțile la concentrare, în special ca urmare a observațiilor formulate de acestea.

163 În ceea ce privește afirmația reclamantei potrivit căreia părțile la concentrare erau deja active în amprenta rețelei de cablu a celeilalte, că Vodafone realiza deja investiții în amprenta rețelei de cablu a Unitymedia sau că aceste părți își monitorizau activitățile respective, este necesar să se arate că aceste elemente se referă la pretinsa existență a unei concurențe directe sau indirecte reale, ceea ce face ca o astfel de afirmație să fie inoperantă în cadrul prezentului aspect privind concurența potențială. În orice caz, din examinarea primului și a celui de al doilea aspect de mai sus reiese că, fără a săvârși o eroare vădită de apreciere, Comisia a putut concluziona, în decizia atacată că părțile la concentrare nu erau, pe piața MDU, nici concurenți direcți, nici concurenți indirecți.

164 Rezultă din cele ce precedă că prima critică a reclamantei trebuie înlăturată.

165 În ceea ce privește, în al doilea rând, afirmația reclamantei potrivit căreia, după ce a constatat că operatorii mai mici realizau investiții în afara zonelor lor de acoperire, Comisia ar fi trebuit să considere că și Vodafone și Unitymedia puteau face acest lucru, trebuie să se constate că, în decizia atacată, Comisia a explicat motivele pentru care aceste strategii nu erau aplicabile părților la concentrare.

166 În ceea ce privește mai precis cazul reclamantei, elementele de probă prezentate în considerentul (744) litera (a) și în considerentele (797)-(799) ale deciziei atacate, necontestate ca atare de reclamantă, indică faptul că aceasta din urmă nu a dublat cu adevărat rețeaua de cablu în cursul anilor care au precedat adoptarea deciziei atacate. În special, figura 20, inclusă în considerentul

(798) al deciziei atacate, arată că numărul de gospodării conectate la rețeaua reclamantei nu crescuse semnificativ între 2012 și 2018 decât ca urmare a achiziționării de active preexistente de la alte societăți.

167 În ceea ce privește Deutsche Telekom, reiese din considerentul (744) litera (c) al deciziei atacate și din răspunsul acestui operator care este citat în acesta că situația sa era foarte diferită de cea a părților la concentrare, în special pentru motivul că Deutsche Telekom deținea deja o rețea de fibră optică foarte extinsă și că utiliza această rețea pentru a furniza servicii de acces în bandă largă prin intermediul tehnologiei liniilor de abonat digitale (Digital Subscriber Line, DSL), ceea ce reclamanta nu contestă nicidecum. Prin urmare, pentru a extinde în noi zone oferta sa către clienți MDU, Deutsche Telekom se putea baza pe propriile sale linii de fibră optică sau pe canalele sale existente și, în general, avea nevoie să construiască doar secțiuni scurte ale rețelei de nivel 3 necesare.

168 În consecință, cazurile de dublare a rețelelor efectuate de acești operatori nu permit repunerea în discuție a aprecierilor Comisiei cu privire la concurența potențială dintre părțile la concentrare.

169 În consecință, a doua critică a reclamantei trebuie înlăturată.

170 În ceea ce privește, în al treilea rând, faptul că Comisia nu ar fi ținut seama de infrastructura existentă a Vodafone, în special în amprenta rețelei de cablu a Unitymedia, și de faptul că ar fi fost necesare costuri similare pentru extinderea unei rețele de cablu, fie în interiorul, fie în exteriorul amprentei rețelelor de cablu ale părților la concentrare, este necesar să se arate că reiese din considerentul (740) al deciziei atacate că previziunile efectuate de Vodafone și verificate de Comisie luau într-adevăr în considerare infrastructurile existente ale acestui operator, precum și instalarea rețelelor 5G, care nu permiteau totuși să facă suficient de rentabilă o dublare a rețelei de cablu.

171 În plus, trebuie arătat că, în considerentul (737) al deciziei atacate, Comisia a constatat că dublarea rețelei de cablu nu era în ansamblu atractivă pentru Vodafone, „în special în raport cu adăugarea unor noi gospodării în amprenta propriei sale rețele de cablu, care implica investiții mai reduse în infrastructuri și care oferea oportunități de venituri mai ridicate ca urmare a absenței unui operator deja existent”. Rezultă că Comisia a constatat că o dublare a rețelei de cablu în afara amprentei sale se dovedea mai puțin rentabilă decât o extindere a rețelei de cablu pe propriul său teritoriu, ceea ce reclamanta nu contestă. În speță, reclamanta se limitează să arate că costurile legate de dezvoltarea de către un operator de cablu a rețelei sale în interiorul amprentei rețelei sale de cablu ar fi fost similare celor suportate pentru o extindere a rețelei sale de cablu în afara zonei sale de acoperire, fără a susține în niciun mod o asemenea afirmație și în special fără a contesta aceste elemente invocate de Comisie.

172 Pe de altă parte, este necesar să se constate că, în două fragmente divulgate de Comisie, în temeiul Ordonanței din 30 martie 2023, din considerentele (736) și (759) ale deciziei atacate, Comisia a arătat că constatase că, în cursul ultimilor cinci ani, părțile nu își extinseseră decât în mod neglijabil rețeaua în cadrul amprentelor rețelelor lor de cablu sau în apropierea acestora. Această constatare, care nu este repusă în discuție de reclamantă în observațiile sale din 2 iunie 2023, confirmă concluzia Comisiei potrivit căreia o extindere a părților la concentrare în amprenta rețelei de cablu a celeilalte părți ar fi fost improbabilă în lipsa operațiunii. Astfel, dacă Vodafone și Unitymedia nu și-au extins decât în mod neglijabil rețeaua de cablu în interiorul amprentelor propriilor lor rețele de cablu respective anterior operațiunii, era efectiv improbabil ca acestea să

își extindă rețeaua de cablu în afara amprentelor lor, în special în cea a celeilalte părți, întrucât o astfel de extindere era mai puțin rentabilă decât o extindere în interiorul amprentelor propriilor lor rețele de cablu respective.

173 În consecință, această a treia critică invocată de reclamantă nu poate fi admisă.

174 În ceea ce privește, în al patrulea rând, pretenția reclamantei potrivit căreia Comisia ar fi omis să țină seama de faptul că Vodafone și Unitymedia ar fi putut concura pe baza unor mijloace care nu au legătură cu infrastructura, trebuie să se constate că, în mod contrar susținerilor reclamantei, Comisia nu s-a limitat să examineze probabilitatea unei concurențe potențiale prin intermediul unei dublări a rețelei de cablu, astfel cum reiese din considerentul (745) al deciziei atacate în ceea ce privește Vodafone și din considerentul (763) în ceea ce privește Unitymedia. În acest cadru, Comisia a considerat că era de asemenea puțin probabil ca o parte să intre în amprenta rețelei de cablu a celeilalte părți pornind de la mijloace care nu se bazează pe infrastructură, precum printre altele liniile închiriate, infrastructura prin satelit sau rețelele de nivel 4, astfel încât a patra critică nu poate fi admisă.

175 În orice caz, Comisia a explicat în fața Tribunalului, fără a fi contrazisă de reclamantă, că, deși era teoretic posibil să se furnizeze servicii de transmisie de semnale de televiziune clienților MDU fără a utiliza propria sa infrastructură de nivel 3, nu era vorba, în practică, despre o posibilitate interesantă din punct de vedere concurențial. În această privință, trebuie arătat de asemenea că, în considerentul (820) al deciziei atacate, la care reclamanta s-a referit în mai multe rânduri în cadrul prezentei proceduri, Comisia a constatat că operatorii de nivel 4 depindeau complet de intenția părților de a oferi servicii de transmisie intermediară a semnalului de televiziune în condiții competitive, ceea ce reclamanta nu contestă. În continuare, în considerentul (1479) al deciziei atacate, Comisia a arătat că operatorii de nivel 4 explicaseră ei înșiși că erau activi într-un segment de nișă al pieței, în timp ce asociațiile de locuințe afirmaseră că operatorii de nivel 4 nu îndeplineau frecvent cerințele impuse în materie de nivel al serviciului și nu erau în măsură să își asume modernizările rețelei de nivel 3, ceea ce reclamanta de asemenea nu contestă. Or, aceste elemente confirmă constatarea Comisiei potrivit căreia era puțin probabil ca părțile la concentrare să își extindă activitățile în amprenta rețelei de cablu a celeilalte părți întemeindu-se pe mijloace care nu se bazează pe infrastructură.

176 În consecință, a patra critică invocată de reclamantă trebuie respinsă.

[*omissis*]

e) Cu privire la pretinsa coluziune între părțile la concentrare

188 Reclamanta susține de asemenea că, dacă părțile la concentrare nu s-au concurat și nu și-au dublat niciodată rețelele de cablu, aceasta se datora faptului că între ele exista o coluziune implicită sau tacită. În opinia reclamantei, dacă Comisia ar fi procedat în mod corect, ea ar fi trebuit să constate că, în ipoteza în care nici Vodafone, nici Unitymedia nu și-ar fi extins activitățile pe piața MDU în amprenta rețelei de cablu a celeilalte, aceasta ar fi fost exclusiv rezultatul unei astfel de coluziuni.

[*omissis*]

191 În această privință, trebuie să se observe că critica reclamantei nu privește concentrarea examinată în decizia atacată, nici efectele acesteia pe piața MDU, ci urmărește mai degrabă să încerce să explice motivul pentru care părțile la această operațiune nu se aflau în concurență înaintea acesteia.

192 Or, din articolul 21 alineatul (1) din Regulamentul nr. 139/2004 rezultă că acesta din urmă este aplicabil numai concentrărilor, astfel cum sunt definite la articolul 3 din acest regulament, pentru care Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele [101] și [102 TFUE] (JO 2003, L 1, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 167) nu este, în principiu, aplicabil. În schimb, acest din urmă regulament este singurul aplicabil în cazul comportamentelor întreprinderilor care, fără a constitui o operațiune de concentrare în sensul Regulamentului nr. 139/2004, sunt totuși susceptibile să conducă la o coordonare între ele contrară articolului 101 TFUE și care, din acest motiv, sunt supuse controlului Comisiei sau al autorităților naționale de concurență (Hotărârea din 7 septembrie 2017, Austria Asphalt, C-248/16, EU:C:2017:643, punctele 32 și 33).

193 Rezultă că critica reclamantei întemeiată pe o pretinsă coluziune implicită sau tacită între părțile la concentrare anterior acesteia este inoperantă, întrucât nu are legătură cu obiectul deciziei atacate, și anume o concentrare care face obiectul Regulamentului nr. 139/2004, ci vizează mai degrabă practici care intră potențial în domeniul de aplicare al articolelor 101 sau 102 TFUE și al Regulamentului nr. 1/2003. Astfel, chiar dacă afirmațiile reclamantei ar fi întemeiate, cu alte cuvinte chiar în ipoteza în care ar fi existat, anterior operațiunii, o coluziune implicită sau tacită între părțile la concentrare care să explice lipsa unei concurențe reale sau potențiale între ele pe piața MDU, astfel cum susține reclamanta, aceasta nu ar fi permis repunerea în discuție a concluziei la care a ajuns Comisia în ceea ce privește această piață, și anume lipsa concurenței între părțile la concentrare, a cărei eliminare ar fi putut da naștere unui OSCE.

194 În orice caz, trebuie amintit că, în decizia atacată, Comisia a considerat că afirmațiile terților întemeiate pe o coluziune tacită între părțile la concentrare nu erau confirmate de o examinare a documentelor interne ale părților respective și erau contrazise de probele care figurau în dosar cu privire la rentabilitatea insuficientă a dublării rețelelor de cablu (a se vedea notele de subsol 534 și 566). Argumentele invocate de reclamantă, care au fost deja toate înlăturate mai sus, în cadrul examinării prezentului aspect, nu permit repunerea în discuție a acestei constatări a Comisiei. Pe de altă parte, întrebată în ședință cu privire la aspectul unei coluziuni tacite între părțile la concentrare, reclamanta nu a fost în măsură să prezinte niciun început de probă în această privință. În sfârșit, în ceea ce privește cele două decizii ale Oficiului Federal al Concurenței invocate, trebuie amintit că acestea nu pot fi obligatorii pentru Comisie, astfel cum s-a amintit la punctul 152 de mai sus.

[*omissis*]

5. Cu privire la al doilea aspect, întemeiat pe o eroare vădită de apreciere și pe nemotivare, întrucât Comisia ar fi omis să țină seama de creșterea masivă a resurselor entității rezultate în urma concentrării

[*omissis*]

b) Cu privire la eroarea vădită de apreciere

[*omissis*]

219 În această privință, trebuie subliniat că articolul 2 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 139/2004 menționează puterea economică și financiară printre elementele de care trebuie să se țină seama pentru a aprecia dacă o concentrare este sau nu este compatibilă cu piața internă.

220 Totuși, pentru a aprecia compatibilitatea unei operațiuni de concentrare cu piața internă, Comisia ține seama de un ansamblu de elemente precum structura pieței relevante, concurența reală sau potențială din partea întreprinderilor, poziția, precum și puterea economică și financiară a întreprinderilor implicate, alternativele furnizorilor și utilizatorilor, existența unor bariere la intrare și tendințele ofertei și cererii (Hotărârea din 15 februarie 2005, Comisia/Tetra Laval, C-12/03 P, EU:C:2005:87, punctul 125). Constatarea unei creșteri a resurselor entității rezultate în urma concentrării nu permite, în sine, să se concluzioneze în sensul unui OSCE.

221 Rezultă că împrejurarea că o operațiune de concentrare între două întreprinderi determină o creștere a resurselor entității rezultate în urma concentrării, chiar dacă este dovedită, nu este suficientă în sine pentru a declara operațiunea respectivă incompatibilă cu piața internă. Astfel, mai trebuie să se demonstreze că această creștere a resurselor dă naștere unui OSCE.

222 Or, în speță, fără a fi necesară pronunțarea asupra aspectului dacă creșterea resurselor era sau nu era „specifică” concentrării, reclamanta nu demonstrează în ce mod o asemenea creștere ar fi putut da naștere unui OSCE.

223 Faptul că o concentrare generează sinergii sau reduceri de costuri în favoarea entității rezultate în urma acesteia nu înseamnă că această operațiune ridică în mod necesar obstacole în calea concurenței. În plus, nu faptul că o concentrare creează sau consolidează o poziție dominantă sau că o singură întreprindere dominantă decide cu privire la strategia concurențială și la politica de prețuri a entității rezultate în urma concentrării pe întreg teritoriul național dă naștere în mod automat unui OSCE. Astfel, împrejurarea că o concentrare ar crea sau ar consolida o poziție dominantă nu este, în sine, suficientă pentru a considera că această concentrare ar fi incompatibilă cu piața internă, din moment ce nu ridică un obstacol semnificativ în calea concurenței efective pe piața internă sau pe o parte semnificativă a acesteia (a se vedea în acest sens și prin analogie Hotărârea din 20 octombrie 2021, Polskie Linie Lotnicze „LOT”/Comisia, T-296/18, EU:T:2021:724, punctul 107).

224 Pe de altă parte, trebuie subliniat că Comisia nu poate declara o concentrare incompatibilă cu piața internă decât dacă constată un OSCE care este consecința directă și imediată a concentrării. Un astfel de obstacol care ar rezulta din deciziile viitoare ale entității rezultate în urma concentrării poate fi considerat consecință directă și imediată a concentrării numai în cazul în care modificarea caracteristicilor și a structurii pieței cauzate de concentrare face posibil și rațional din punct de vedere economic acest comportament viitor (Hotărârea din 11 decembrie 2013, Cisco Systems și Messagenet/Comisia, T-79/12, EU:T:2013:635, punctul 118).

225 Or, în speță este cert că atât Vodafone, cât și Unitymedia se aflau deja în poziție dominantă pe piața MDU în amprentele rețelelor lor de cablu respective anterior concentrării, cu consecința că ambele aveau deja puterea de a se comporta, într-o măsură apreciabilă, în mod independent față de concurenții lor și de clienții lor MDU. În consecință, chiar dacă, astfel cum susține reclamanta, entitatea rezultată în urma concentrării putea, printr-o creștere a resurselor sale, să

își excludă concurenții rămași prin aplicarea printre altele a unor prețuri de ruinare, trebuie să se constate că această situație se regăsea deja înaintea operațiunii și că acest comportament viitor nu devine, prin urmare, posibil și rațional din punct de vedere economic prin modificarea caracteristicilor și a structurii pieței cauzate de concentrare.

226 În orice caz, dacă entitatea rezultată în urma concentrării ar institui practici anticoncurențiale pentru a exclude concurența reziduală pe piața MDU, terții ar avea posibilitatea să denunțe un astfel de abuz potențial la autoritățile naționale de concurență sau la Comisie, fără a aduce atingere posibilității acestora de a acționa din oficiu, conform articolului 5 și articolului 7 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1/2003 (a se vedea în acest sens Hotărârea din 13 mai 2015, Niki Luftfahrt/Comisia, T-162/10, EU:T:2015:283, punctul 250).

227 În sfârșit, Comisia nu este ținută nici de decizia Oberlandesgericht Düsseldorf (Tribunalul Regional Superior din Düsseldorf) din 14 august 2013, nici de propria sa practică decizională.

228 În ceea ce privește decizia Oberlandesgericht Düsseldorf (Tribunalul Regional Superior din Düsseldorf), trebuie să se constate, pe de altă parte, că aceasta a fost pronunțată în 2013, în timp ce operațiunea a fost notificată în 2018. Or, piețele telecomunicațiilor evoluează foarte rapid. În acest context, scurgerea a cinci ani ar putea justifica de asemenea neluarea în considerare a acestei decizii. Trebuie arătat de asemenea că, având în vedere repartizarea precisă a competențelor ce stă la baza Regulamentului nr. 139/2004, deciziile autorităților naționale nu pot crea obligații în sarcina Comisiei în cadrul procedurilor de control al concentrărilor (a se vedea în acest sens Hotărârea din 18 decembrie 2007, Cementbouw Handel & Industrie/Comisia, C-202/06 P, EU:C:2007:814, punctul 56, și Hotărârea din 7 mai 2009, NVV și alții/Comisia, T-151/05, EU:T:2009:144, punctul 139).

229 În ceea ce privește practica decizională anterioară a Comisiei, trebuie arătat că, atunci când Comisia decide asupra compatibilității unei concentrări cu piața internă în temeiul unei notificări și al unui dosar proprii acestei operațiuni, o reclamantă nu este îndreptățită să repună în discuție constatările sale pentru motivul că sunt diferite de cele făcute anterior într-o altă cauză, în temeiul unei notificări și al unui dosar diferite, chiar dacă piețele relevante în cele două cauze sunt similare, chiar identice (Hotărârea din 14 decembrie 2005, General Electric/Comisia, T-210/01, EU:T:2005:456, punctul 118, și Hotărârea din 13 mai 2015, Niki Luftfahrt/Comisia, T-162/10, EU:T:2015:283, punctul 142).

230 Din cele de mai sus rezultă că reclamanta nu demonstrează că Comisia a săvârșit o eroare vădită de apreciere prin faptul că nu a concluzionat în sensul existenței unor efecte orizontale necoordonate pe piața MDU ca urmare a creșterii resurselor rezultate din operațiunea de concentrare.

[*omissis*]

D. Cu privire la al treilea motiv, întemeiat pe o eroare vădită de apreciere și pe neregularități procedurale în cadrul examinării efectelor verticale necoordonate pe piața intermediară și pe piața MDU

[*omissis*]

3. Cu privire la al doilea aspect, întemeiat pe erori vădite de apreciere

[*omissis*]

314 În această privință, este necesar să se constate că din cuprinsul punctului 31 din Orientările privind evaluarea concentrărilor neorizontale în conformitate cu Regulamentul Consiliului privind controlul concentrărilor economice între întreprinderi (JO 2008, C 265, p. 6, denumite în continuare „Orientările privind concentrările neorizontale”) reiese că se produce o blocare a pieței factorilor de producție atunci când, în urma concentrării în cauză, noua entitate este susceptibilă să restrângă accesul la produsele sau la serviciile pe care le-ar fi furnizat în cazul în care respectiva concentrare nu ar fi avut loc, în special atunci când această entitate este susceptibilă să crească costurile concurenților săi situați în aval, făcând mai dificilă pentru aceștia din urmă aprovizionarea cu factori de producție la prețuri și în condiții identice cu cele care ar fi prevalat în lipsa acestei concentrări.

315 Potrivit punctului 32 din aceste orientări, în evaluarea probabilității unui scenariu de blocare de natură anticoncurențială a pieței factorilor de producție, Comisia examinează, în primul rând, dacă entitatea rezultată în urma concentrării ar putea avea, după concentrare, capacitatea de a bloca în mod semnificativ accesul la factori de producție. În al doilea rând, examinează dacă aceasta ar avea motive pentru a acționa astfel, iar în al treilea rând, dacă o strategie de blocare a pieței ar avea un efect negativ semnificativ asupra concurenței din aval.

316 Trebuie să se observe că aceste trei condiții sunt cumulative, astfel încât lipsa uneia dintre ele este suficientă pentru excluderea riscului de blocare anticoncurențială a factorilor de producție (Hotărârea din 23 mai 2019, KPN/Comisia, T-370/17, EU:T:2019:354, punctele 118 și 119, și Hotărârea din 27 ianuarie 2021, KPN/Comisia, T-691/18, nepublicată, EU:T:2021:43, punctele 111 și 112). Pe de altă parte, în ceea ce privește în special a treia dintre aceste condiții, trebuie arătat că, pentru ca o astfel de condiție să fie îndeplinită, trebuie să se demonstreze un efect negativ semnificativ asupra concurenței din aval, ceea ce reiese din cuprinsul punctului 32 din Orientările privind concentrările neorizontale.

317 Trebuie să se constate că, în decizia atacată, în pofida lipsei unei noi legături verticale între piața intermediară în amonte și piața MDU din aval rezultată din concentrare, Comisia a examinat aceste trei condiții, în considerentele (1476)-(1506) ale deciziei atacate, fără ca această abordare să fie criticată ca atare de reclamantă.

318 În speță, Tribunalul consideră oportun să înceapă prin examinarea argumentelor invocate de reclamantă pentru a demonstra că, în decizia atacată, Comisia ar fi concluzionat în mod vădit eronat că a treia dintre aceste condiții nu era îndeplinită, și anume a treia sa critică, rezumată la punctul 312 de mai sus.

319 În această privință, trebuie să se constate că, în acest cadru, reclamanta nu repune în discuție mai multe dintre elementele care au determinat Comisia să concluzioneze că o eventuală strategie de blocare a pieței nu ar avea în niciun caz un efect negativ semnificativ asupra concurenței din aval.

320 Astfel, reclamanta nu contestă că o astfel de strategie nu ar fi afectat activitatea sa principală, întrucât aceasta se exercita în afara amprentei rețelei de cablu a Unitymedia. Pe de altă parte, deși reclamanta contestă concluzia Comisiei potrivit căreia nu era decât puțin activă în amprenta rețelei de cablu a Unitymedia, aceasta nu susține totuși în niciun fel o astfel de afirmație și în

special nu repune în discuție faptul că nu putea participa la cererile de ofertă care necesită actualizări ale rețelei de nivel 3, caracterul limitat, de [0-5]%, al cotei sale de piață vizate și participarea sa limitată la cereri de ofertă în amprenta rețelei de cablu a Unitymedia.

321 În plus, niciunul dintre argumentele invocate de reclamantă nu este întemeiat.

322 În ceea ce privește, în primul rând, afirmația reclamantei potrivit căreia ea exercita o constrângere concurențială suficientă în amprenta rețelei de cablu a Unitymedia, în pofida faptului că nu făcea decât să distribuie acolo produsul acesteia din urmă, trebuie să se constate că o astfel de afirmație nu este însoțită de elemente care să permită repunerea în discuție a explicațiilor care figurează în considerentele (1501) și (1503) ale deciziei atacate, astfel cum au fost amintite la punctele 283 și 284 de mai sus.

323 Astfel, reclamanta nu își susține în niciun mod afirmația potrivit căreia dispariția distribuitorilor care ar fi reușit să câștige cereri de ofertă în trecut ar avea un efect negativ semnificativ asupra concurenței.

324 În plus, trebuie să se constate că, contrar afirmației reclamantei, nu revine unei proceduri de control al concentrărilor sarcina să asigure o consolidare a reclamantei în calitate de principal concurent al părților la concentrare și principală sursă de concurență reziduală, cu atât mai mult cu cât reclamanta nu precizează în ce ar consta o astfel de consolidare, nici din ce temei juridic ar trebui să decurgă aceasta.

325 În sfârșit, reclamanta nu poate invoca în mod întemeiat faptul că, în ceea ce privește efectele orizontale necoordonate pe piața accesului fix la internet, Comisia a acceptat o măsură corectivă pur axată pe distribuitori. Astfel, după cum explică Comisia, există diferențe importante între piața MDU și piața accesului fix la internet, care făceau necesară adoptarea unei măsuri corective în cazul acesteia din urmă. Astfel, condițiile de concurență de pe cele două piețe erau diferite [a se vedea considerentul (391) și următoarele, precum și considerentul (700) și următoarele ale deciziei atacate]. În această privință, pe piața MDU, accentul era pus mai ales pe infrastructura care urma să fie pusă la dispoziție [a se vedea considerentele (107) și (699) ale deciziei atacate], iar furnizorii de nivel 4 nu exercitau o presiune concurențială semnificativă în cadrul acesteia [a se vedea considerentele (818)-(820) și (1478)-(1480) ale deciziei atacate]. În schimb, înainte de concentrare, Vodafone exercita o presiune concurențială considerabilă pe piața accesului fix la internet [a se vedea considerentele (445)-(499) și în special considerentul (454) al deciziei atacate], astfel încât era necesară o măsură corectivă [a se vedea în special considerentul (1898) al deciziei atacate].

326 În ceea ce privește, în al doilea rând, afirmația reclamantei potrivit căreia nu s-ar fi întemeiat decât temporar pe serviciile intermediare de transmisie a semnalului de televiziune furnizate de Unitymedia în așteptarea instalării propriei sale rețele de nivel 3, reiese din considerentul (798) și din figura 20 din decizia atacată, la care se referă Comisia în considerentul (1504) al deciziei menționate, că aprecierile efectuate de Comisie sunt întemeiate atât pe răspunsul la comunicarea privind obiecțiunile, cât și pe propriile cifre comunicate de reclamanta însăși. Elementele de probă prezentate în considerentul (744) litera (a) și în considerentele (797)-(799) ale deciziei atacate arată că reclamanta nu a procedat cu adevărat la dublarea rețelei de cablu a unui alt operator în cursul anilor care au precedat adoptarea deciziei atacate. În special, figura 20 din decizia atacată, inclusă în considerentul (798) al deciziei menționate, arată că numărul de gospodării conectate la rețeaua reclamantei nu crescuse semnificativ între 2012 și 2018 decât ca urmare a achiziționării de

active preexistente de la alte societăți. Or, reclamanta nu face decât să se refere la propriile declarații, dar nu prezintă niciun element de probă care să contrazică concluzia potrivit căreia „nu [își dezvoltase] decât foarte puțin infrastructura de nivel 3 în ultimii ani”.

327 Rezultă că argumentele invocate de reclamantă nu demonstrează săvârșirea de către Comisie a unei erori vădite de apreciere atunci când a considerat că elementele de care dispunea arătau că slăbirea reclamantei pe amprenta rețelei de cablu a Unitymedia nu ar fi avut un efect negativ semnificativ asupra pieței furnizării cu amănuntul a clienților MDU.

328 Prin urmare, a treia critică formulată de reclamantă în susținerea celui de al doilea aspect al celui de al treilea motiv trebuie înlăturată.

329 Ținând seama de caracterul cumulativ al celor trei condiții referitoare la existența unui risc de blocare a factorilor de producție, care de altfel nu este contestat de reclamantă, faptul că reclamanta nu a demonstrat că Comisia a săvârșit o eroare vădită de apreciere atunci când a considerat că a treia dintre aceste condiții nu era îndeplinită este suficient pentru a înlătura un asemenea risc de blocare, fără să mai fie necesar să se examineze dacă Comisia ar fi considerat, în mod vădit eronat, că nici celelalte două condiții nu erau îndeplinite. În consecință, nu este necesar să se examineze temeinicia primei și a celei de a doua critici formulate de reclamantă în susținerea celui de al doilea aspect al celui de al treilea motiv, care privesc în esență aceste prime două condiții.

330 Având în vedere ceea ce precedă, al treilea motiv trebuie respins, fără a fi necesar să se examineze dacă reclamanta avea un interes să îl invoce.

E. Cu privire la al patrulea motiv, întemeiat pe o eroare vădită de apreciere în cadrul examinării efectelor orizontale necoordonate pe piața de tip feed-in pentru semnale de televiziune

[*omissis*]

2. Cu privire la eroarea vădită de apreciere invocată de reclamantă

[*omissis*]

348 În ceea ce privește, în primul rând, critica pe care o adresează Comisiei în sensul că s-ar fi limitat la analiza anumitor efecte anticoncurențiale care afectează tarifele *feed-in* sau serviciile OTT și HbbTV, reclamanta se limitează să citeze anumite funcționalități tehnice și anumite aspecte comerciale pe care Comisia ar fi trebuit, în opinia sa, să le examineze, dar nu explică în niciun fel în ce mod acestea ar putea fi afectate de concentrare, în special motivele pentru care și modalitatea în care entitatea rezultată în urma concentrării ar avea capacitatea și mai ales interesul de a deteriora aceste funcționalități și aspecte comerciale cu ocazia negocierilor sale cu organismele de radiodifuziune, în ce mod, având în vedere în special importanța lor, acest lucru ar putea avea ca efect ridicarea unor obstacole semnificative în calea concurențe efective pe piața de tip *feed-in* pentru semnale de televiziune și în ce mod o asemenea deteriorare probabilă a acestor funcționalități și aspecte comerciale ar fi specifică concentrării, ceea ce permite înlăturarea acestei prime critici.

349 În orice caz, astfel cum susține în mod întemeiat Comisia, simplul fapt că Comisia nu a efectuat toate examinările dorite sau considerate utile de către reclamantă nu justifică, în sine, anularea deciziei atacate.

350 În ceea ce privește, în al doilea rând, afirmația potrivit căreia Comisia nu ar fi ținut seama de faptul că entitatea rezultată în urma concentrării ar avea capacitatea și motivația de a institui exclusivități parțiale pentru a interzice difuzarea de conținuturi prin intermediul unora dintre concurenții săi, precum ea însăși, trebuie să se constate că o asemenea afirmație este foarte generală și nu este susținută în niciun fel.

351 Pe de altă parte, deși reclamanta arată că entitatea rezultată în urma concentrării ar avea capacitatea și motivația de a institui o astfel de strategie de exclusivitate parțială împotriva unora dintre concurenții săi, trebuie să se constate că aceasta nici măcar nu încearcă să demonstreze că o astfel de strategie ar avea un efect negativ semnificativ asupra concurenței din aval, întemeindu-se, de exemplu, pe elemente de probă care demonstrează că o proporție potențial importantă de societăți de locuințe în ceea ce privea piața MDU sau de telespectatori germani în ceea ce privea piața SDU ar fi fost dispuși să treacă la oferta entității rezultate în urma concentrării pentru simplul motiv că anumite canale nu ar fi fost oferite de furnizorul lor actual. Or, astfel cum reiese din cuprinsul punctelor 315 și 316 de mai sus și din jurisprudența citată, cele trei condiții menționate la punctul 32 din Orientările privind concentrările neorizontale sunt cumulative, astfel încât lipsa uneia dintre ele este suficientă pentru a exclude riscul de blocare anticoncurențială a factorilor de producție, ceea ce permite înlăturarea acestei a doua critici.

352 În orice caz, încheierea de către o întreprindere în poziție dominantă a unor acorduri de exclusivitate cu un furnizor prin care se urmărește excluderea de pe piața din aval a unuia sau mai multor concurenți desemnați individual poate constitui un comportament contrar dreptului concurenței (a se vedea în acest sens Hotărârea din 22 martie 2011, Altstoff Recycling Austria/Comisia, T-419/03, EU:T:2011:102, punctul 51). Întrebată în această privință în ședința de audiere a pledoariilor, Comisia a confirmat de altfel că, dacă entitatea rezultată în urma concentrării ar încheia un acord de exclusivitate totală sau parțială cu un organism de radiodifuziune, acest lucru ar constitui în mod potențial o încălcare a articolului 101 sau 102 TFUE.

353 În consecință, este necesar să se considere că era puțin probabil ca entitatea rezultată în urma concentrării să fie motivată să încheie astfel de acorduri la finalul acestei operațiuni, ceea ce se aplica și organismelor de radiodifuziune. Astfel, reiese din jurisprudență că, deși este adecvat să se țină seama de motivațiile de a adopta comportamente anticoncurențiale, trebuie să se țină seama și de faptul că motivațiile menționate ar putea fi reduse sau chiar eliminate, din cauza nelegalității comportamentelor în discuție, a probabilității detectării lor, a urmăririi lor de către autoritățile competente atât la nivelul Uniunii, cât și la nivel național și a sancțiunilor pecuniare care ar putea rezulta din acestea (a se vedea în acest sens Hotărârea din 25 octombrie 2002, Tetra Laval/Comisia, T-5/02, EU:T:2002:264, punctul 159, și Hotărârea din 14 decembrie 2005, General Electric/Comisia, T-210/01, EU:T:2005:456, punctele 303-311). Prin urmare, nu s-ar putea reproșa Comisiei că nu a ținut seama de posibilitatea improbabilă, având în vedere caracterul său potențial nelegal, ca entitatea rezultată în urma concentrării să încheie un acord de exclusivitate cu un organism de radiodifuziune prin care unul sau mai mulți concurenți pe piețele din aval, precum reclamanta, ar fi fost privați de acces la anumite conținuturi.

354 În ceea ce privește, în al treilea rând, afirmația potrivit căreia entitatea rezultată în urma concentrării ar putea exploata pe piața MDU avantajele de care ar beneficia pe piața de tip *feed-in* pentru semnale de televiziune, trebuie să se constate că aceste elemente au fost deja invocate de reclamantă în susținerea celui de al doilea aspect al primului motiv, întemeiat pe o eroare vădită de apreciere și pe nemotivare, întrucât Comisia ar fi omis, în cadrul examinării pieței MDU, să țină seama de creșterea masivă a resurselor entității rezultate în urma concentrării. Or, acest al doilea aspect a fost respins pentru motivele prezentate la punctele 199-230 de mai sus, astfel încât această a treia critică nu poate fi admisă.

355 În orice caz, dacă pretinsele avantaje de care ar beneficia entitatea rezultată în urma concentrării i-ar permite să ofere prețuri mai avantajoase clienților MDU, astfel cum susține reclamanta, este necesar să se considere că acest lucru indica mai degrabă efecte pozitive pentru consumatori, iar nu un OSCE, întrucât era probabil ca o astfel de reducere de preț să se repercuteze asupra cuantumului chiriei lunare a locatarilor imobilelor în cauză. În plus, trebuie să se constate că reclamanta nu demonstrează nicidecum că avantajele pe care le invocă, și anume perceperea de tarife *feed-in* și achiziționarea de conținuturi în condiții mai avantajoase decât operatorii de cablu mai mici, ar fi fost specifice concentrării.

356 Prin urmare, reclamanta nu demonstrează că Comisia a săvârșit o eroare vădită de apreciere în cadrul examinării efectelor orizontale necoordonate pe piața de tip *feed-in* pentru semnale de televiziune, cu consecința că al patrulea motiv trebuie respins.

F. Cu privire la al cincilea motiv, întemeiat pe o eroare vădită de apreciere și pe o neregularitate de procedură în cadrul examinării angajamentelor

[*omissis*]

2. Cu privire la primul aspect, întemeiat pe o eroare vădită în aprecierea angajamentului WCBA

[*omissis*]

370 În continuare, în ceea ce privește afirmația reclamantei potrivit căreia angajamentul WCBA ar fi ineficient deoarece nu ar permite compensarea dispariției presiunii concurențiale exercitate de Unitymedia înaintea operațiunii prin intermediul infrastructurilor și inovațiilor, trebuie să se constate că obiectivul principal al angajamentului WCBA era acela de a remedia problema concurențială rezultată din dispariția presiunii concurențiale exercitate de activitatea DSL a Vodafone în amprenta rețelei de cablu a Unitymedia, astfel cum reiese în special din considerentul (1898) al deciziei atacate.

371 Astfel, în urma operațiunii, activitatea exercitată de Unitymedia prin intermediul rețelei sale de cablu ar continua să existe și ar fi preluată de Vodafone. În schimb, Vodafone prevedea să pună capăt, în amprenta rețelei de cablu a Unitymedia, activității sale DSL, pe care o exercita în temeiul unui acces cu ridicata furnizat de Deutsche Telekom [a se vedea printre altele considerentele (566), (604) și (605) ale deciziei atacate]. Rezultă că activitatea DSL a Vodafone, și anume o activitate de distribuire a produsului DSL al Deutsche Telekom, este cea care ar dispărea ulterior operațiunii.

372 Angajamentul WCBA nu ar fi putut, prin urmare, să fie considerat ineficace în măsura în care prevedea intrarea unui operator, Telefónica, care nu ar fi fost activ în materie de infrastructuri, ci ar fi desfășurat numai activități de distribuire, întrucât avea ca obiectiv tocmai compensarea dispariției unui operator, Vodafone, în amprenta rețelei de cablu a Unitymedia, care nu era activ în materie de infrastructuri, ci numai în activități de distribuire, astfel încât această primă critică nu poate fi primită.

373 În orice caz, reiese în special din considerentul (452) al deciziei atacate că, în amprenta rețelei sale de cablu, Vodafone investea și inova anterior operațiunii. Pe de altă parte, ulterior operațiunii, activitatea prin cablu a entității rezultate în urma concentrării ar continua să se confrunte, în amprenta rețelei de cablu a Unitymedia, cu concurența altor operatori, precum Deutsche Telekom, United Internet și Telefónica, ceea ce reiese de asemenea din acest considerent. Rezultă de aici că entitatea rezultată în urma concentrării ar fi probabil determinată, în fosta amprentă a rețelei de cablu a Unitymedia, să efectueze investiții în ceea ce privește infrastructura și inovarea similare celor efectuate de aceasta din urmă anterior operațiunii. În orice caz, reclamanta nu prezintă nicio probă care să demonstreze în mod suficient că, în pofida acestor împrejurări și, mai precis, în pofida concurenței exercitate de Deutsche Telekom, de United Internet și de Telefónica, entitatea rezultată în urma concentrării ar înceta să investească și să inoveze în fosta amprentă a rețelei de cablu a Unitymedia, cu consecința că operațiunea ar determina o dispariție a presiunii concurențiale care decurge din astfel de investiții și inovații.

374 În al doilea rând, în ceea ce privește afirmația reclamantei potrivit căreia Comisia nu ar fi putut accepta angajamentul WCBA din cauza caracterului comportamental, iar nu structural, al acestuia, este adevărat că, astfel cum constată reclamanta, Comisia explică la punctul 15 din Comunicarea privind măsurile corective că angajamentele cu caracter structural, precum angajamentul de a ceda o activitate, sunt în general preferabile din punctul de vedere al obiectivului definit în Regulamentul nr. 139/2004, în măsura în care acestea împiedică în mod durabil problemele de concurență care ar rezulta din concentrarea notificată și nu necesită măsuri de supraveghere pe termen mediu sau lung. Pe de altă parte, Comisia subliniază la punctul 17 din comunicarea menționată că angajamentele referitoare la comportamentul viitor al entității rezultate în urma concentrării nu pot fi admisibile decât în mod excepțional, în circumstanțe foarte specifice.

375 În continuare, Comisia nu este abilitată să accepte decât angajamente de natură să facă operațiunea de concentrare compatibilă cu piața internă. Cu alte cuvinte, angajamentele asumate de întreprinderile în cauză trebuie să permită Comisiei să concluzioneze că operațiunea de concentrare în cauză nu ar ridica obstacole semnificative în calea concurenței efective pe piața internă sau pe o parte semnificativă a acesteia, în special ca urmare a creării sau a consolidării unei poziții dominante în sensul articolului 2 alineatul (2) din acest regulament (a se vedea Hotărârea din 23 februarie 2006, Cementbouw Handel Industrie/Comisia, T-282/02, EU:T:2006:64, punctul 294 și jurisprudența citată).

376 Angajamentele luate în cursul fazei II au în special ca obiect să remedieze problemele de concurență constatate de Comisie în cadrul fazei I și care au condus Comisia să deschidă faza II. În consecință, atunci când Tribunalul trebuie să examineze dacă angajamentele luate în cursul fazei II sunt, având în vedere importanța și conținutul lor, de natură să permită Comisiei să adopte o decizie de aprobare a concentrării, acestuia îi revine competența de a verifica faptul că Comisia a putut, fără a săvârși o eroare vădită de apreciere, să considere că angajamentele menționate

constituiau un răspuns direct și suficient la problemele de concurență constatate în cadrul fazei I (a se vedea în acest sens Hotărârea din 13 mai 2015, Niki Luftfahrt/Comisia, T-162/10, EU:T:2015:283, punctul 298).

377 Potrivit considerentului (30) al Regulamentului nr. 139/2004, în cazurile în care întreprinderile implicate modifică o concentrare notificată, în special oferindu-se să își asume angajamente în vederea realizării compatibilității concentrării cu piața internă, Comisia ar trebui să poată declara concentrarea, astfel cum a fost modificată, compatibilă cu piața internă. Astfel de angajamente ar trebui să fie proporționale cu problema concurențială și să o elimine în întregime (a se vedea în acest sens Hotărârea din 23 februarie 2006, Cementbouw Handel & Industrie/Comisia, T-282/02, EU:T:2006:64, punctul 307).

378 În sfârșit, angajamentele comportamentale nu sunt insuficiente prin natura lor pentru a împiedica un OSCE pe piața internă sau pe o parte semnificativă a acesteia, în special ca urmare a creării sau a consolidării unei poziții dominante, și trebuie apreciate de la caz la caz, la fel ca angajamentele structurale (a se vedea în acest sens Hotărârea din 21 septembrie 2005, EDP/Comisia, T-87/05, EU:T:2005:333, punctul 100 și jurisprudența citată).

379 Astfel, la punctul 15 din Comunicarea privind măsurile corective, Comisia subliniază că nu este posibil să se excludă *a priori* ca alte tipuri de angajamente decât angajamentele cu caracter structural să poată împiedica de asemenea formarea unui OSCE.

380 Rezultă din ceea ce precedă că, desigur, în Comunicarea privind măsurile corective, Comisia își exprimă preferința pentru angajamentele structurale, în special din cauza facilității punerii lor în aplicare. Cu toate acestea, este necesar să se constate că în principal acceptarea acestora din urmă este guvernată de caracterul adecvat și suficient al angajamentelor pentru rezolvarea problemei de concurență identificate, precum și de certitudinea că angajamentele menționate vor putea fi puse în aplicare.

381 Prin urmare, reclamanta nu poate susține în mod întemeiat că angajamentul WCBA ar fi trebuit respins de Comisie pentru simplul motiv că acesta privea numai comportamentul entității rezultate în urma concentrării, ceea ce permite înlăturarea celei de a doua critici.

382 În al treilea rând, în ceea ce privește afirmația reclamantei întemeiată pe o pretinsă incapacitate a Telefónica de a exercita o presiune concurențială puternică pe piața accesului fix la internet, trebuie să se constate că conținutul considerentului (529) al deciziei atacate, invocat de reclamantă în susținerea prezentei critici, privește o declarație a Deutsche Telekom cu privire la forța concurențială a Telefónica anterior luării în considerare a angajamentului WCBA, ceea ce permite înlăturarea argumentului reclamantei potrivit căruia Comisia însăși ar fi recunoscut, în acest considerent, această incapacitate a Telefónica.

383 Pe de altă parte, în ceea ce privește argumentul reclamantei întemeiat pe vitezele pretins limitate care ar fi oferite Telefónica în aplicarea angajamentului WCBA, este adevărat că, în considerentul (531) al deciziei atacate, Comisia a efectuat următoarele constatări:

„Telefónica nu dispunea decât de puțin timp de o ofertă de 250 Mbit/s în portofoliul său de produse. Până în prezent, ea oferea doar viteze de 10, 50 și 100 Mbit/s, fapt pe care concurenții îl consideră a fi o limită serioasă a competitivității sale. Această introducere cu întârziere de viteze mai ridicate în portofoliul său de produse constituie o dovadă importantă a competitivității limitate a Telefónica pe piață.”

384 Cu toate acestea, trebuie subliniat că asemenea constatări efectuate de Comisie priveau situația Telefónica în lipsa angajamentului WCBA.

385 Prin urmare, trebuie să se considere că aceste constatări, care nu țin seama de ansamblul obligațiilor asumate de Vodafone în cadrul angajamentului WCBA, nu permit să se tragă nicio concluzie cu privire la capacitatea și la motivația Telefónica de a opera ca forță concurențială viabilă și activă odată pus în aplicare acest angajament.

386 În plus, trebuie arătat că, în considerentele (1896)-(1917) ale deciziei atacate, într-o secțiune intitulată „Domeniu de aplicare”, Comisia a examinat în mod detaliat angajamentul WCBA. Mai precis, în considerentele (1901)-(1906) ale deciziei menționate, Comisia a examinat vitezele care ar fi oferite Telefónica de Vodafone. Astfel cum subliniază intervenienta în cadrul prezentei proceduri, Telefónica dispunea de un debit maxim ipotetic de 250 Mbit/s pentru activitățile sale DSL. Prin comparație, angajamentul WCBA i-ar permite să aibă acces la viteze de până la 300 Mbit/s în momentul punerii sale în aplicare și până la 500 Mbit/s ulterior. Astfel, în considerentul (1906) al deciziei atacate, Comisia a considerat că vitezele disponibile în cadrul angajamentului WCBA ar oferi avantaje semnificative în raport cu cele disponibile pe infrastructura DSL a Deutsche Telekom. În special, ea a arătat că acest angajament ar oferi viteze superioare produsului cel mai rapid disponibil din punct de vedere tehnic cu infrastructura DSL și ar crea un concurent care era mai apropiat de Unitymedia decât de activitatea DSL a Vodafone în ceea ce privește viteza. În general, Comisia a apreciat că vitezele disponibile în temeiul angajamentului WCBA ar constitui o îmbunătățire în raport cu oferta cu ridicata a Deutsche Telekom și că acestea ar fi suficiente pentru a permite Telefónica să exercite o concurență efectivă pe piața accesului fix la internet într-un viitor previzibil.

387 Astfel, simpla împrejurare că, anterior luării în considerare a angajamentului WCBA, Comisia a considerat că introducerea cu întârziere de viteze mai ridicate în portofoliul său de produse constituia o dovadă importantă a competitivității limitate a Telefónica pe piață nu permite să se tragă nicio concluzie cu privire la capacitatea și la motivația Telefónica de a opera ca forță concurențială viabilă și activă și, prin urmare, cu privire la caracterul adecvat și suficient al angajamentului WCBA, odată pus în aplicare, ceea ce permite înlăturarea acestei a treia critici.

388 Din toate cele de mai sus rezultă că primul aspect al celui de al cincilea motiv, întemeiat pe o eroare vădită pe care ar fi săvârșit-o Comisia în aprecierea angajamentului WCBA, trebuie înlăturat.

3. Cu privire la al doilea aspect, întemeiat pe o neregularitate procedurală și pe o eroare vădită în aprecierea angajamentelor referitoare la piața de tip feed-in *pentru semnale de televiziune*

389 În primul rând, reclamanta susține că Comisia a săvârșit o neregularitate procedurală prin acceptarea angajamentului referitor la tarifele *feed-in*, dat fiind că acesta fusese prezentat cu întârziere, după expirarea termenului prevăzut la articolul 19 alineatul (2) din Regulamentul nr. 802/2004, și fără consultarea participanților la piață. [REQ 211]

[*omissis*]

400 În ceea ce privește, *secundo*, afirmația reclamantei potrivit căreia angajamentul OTT ar fi fost insuficient, dat fiind că serviciile OTT nu ar fi avut încă decât o importanță limitată în Germania și întrucât nu ar fi protejat ceilalți operatori de cablu și furnizorii IPTV, trebuie să se constate, pe de o parte, că reiese din considerentul (1266) al deciziei atacate că problema de concurență

constatată, pentru care acest remediu urmărea să ofere o soluție, consta în posibilitatea sporită pe care ar avea-o entitatea rezultată în urma concentrării de a ridica obstacole în calea apariției și dezvoltării anumitor servicii de televiziune inovatoare, a căror importanță în creștere fusese constatată și care permiteau o mai mare interacțiune între organismele de radiodifuziune și telespectatori, printre care OTT.

401 În consecință, independent de problema cadrului temporal în care serviciile OTT ar fi fost în măsură să limiteze marja de manevră și puterea de negociere crescută a entității rezultate în urma concentrării, trebuie să se constate că angajamentul OTT, în măsura în care nu numai că ar împiedica Vodafone, de la data adoptării deciziei atacate, să încheie sau să reînnoiască un acord cu un organism de radiodifuziune care ar fi inclus termeni care restrângeau în mod direct sau indirect capacitatea acestui organism de radiodifuziune de a oferi un serviciu OTT în Germania, ci ar fi și obligat-o să nu pună în aplicare astfel de clauze care ar fi existat și să retragă asemenea restricții din contractele existente (a se vedea punctele 13 și 14 din secțiunea B.II din textul angajamentelor), era imediat de natură să împiedice Vodafone să ridice obstacole în calea apariției și dezvoltării serviciilor OTT și, prin urmare, să elimine problema de concurență constatată pentru care fusese adoptat.

402 Pe de altă parte, trebuie arătat că, deși Comisia a considerat, în decizia atacată, că entitatea rezultată în urma concentrării ar avea capacitatea și motivația de a ridica obstacole în calea apariției și dezvoltării de servicii de televiziune inovatoare precum HbbTV și OTT și că Vodafone își asumase angajamentele OTT și HbbTV pentru a remedia această problemă de concurență, ea nu a apreciat că aceasta ar fi fost situația altor mijloace de difuzare, precum ceilalți operatori de cablu sau furnizorii IPTV. În ceea ce privește acest din urmă produs, trebuie să se constate că acesta era, spre deosebire de OTT, în fază de încetinire, cu o cotă de piață limitată de 8 % [a se vedea considerentul (291) al deciziei atacate], ceea ce reclamanta nu contestă.

403 Or, reclamanta nu a reproșat Comisiei că nu a apreciat că entitatea rezultată în urma concentrării ar fi avut capacitatea și intenția de a ridica obstacole în calea apariției și dezvoltării altor mijloace de difuzare, precum ceilalți operatori de cablu sau furnizorii IPTV, cu consecința că nu era necesar să se impună un angajament în această privință, ceea ce permite înlăturarea acestei afirmații a reclamantei.

404 În ceea ce privește, *tertio*, afirmația reclamantei potrivit căreia capacitatea existentă între rețeaua internet a entității rezultate în urma concentrării și furnizorii terți de servicii de interconectare la internet prevăzută în cadrul angajamentului OTT nu ar fi fost suficientă pentru a garanta o viteză care să permită difuzarea de servicii OTT, dar potrivit căreia ar fi trebuit mai degrabă să se stabilească la 32 numărul de locuințe racordate pentru fiecare repartitor, trebuie să se constate că reclamanta nu susține o astfel de afirmație cu niciun element de probă, astfel încât această a treia critică nu poate fi admisă.

405 În orice caz, este necesar să se arate că din cuprinsul punctului 15 din secțiunea B.II din textul angajamentelor reiese că obiectivul celui de al doilea aspect al angajamentului OTT, referitor la interconectarea serviciilor OTT, era de a menține cel puțin trei rute necongestionate către rețeaua IP a entității rezultate în urma concentrării în Germania. Cu alte cuvinte, obiectivul era de a furniza o capacitate de interconectare suficientă pentru a permite clienților în bandă largă ai entității rezultate în urma concentrării să aibă acces la orice serviciu OTT din Germania, fie prin punctele de interconectare descrise la punctul 16 din secțiunea B.II din textul angajamentelor, fie altfel.

406 În acest scop, punctul 16 din secțiunea B.II din textul angajamentelor prevedea printre altele următoarele obligații. În primul rând, Vodafone s-ar asigura că utilizarea de vârf zilnică în ansamblul punctelor de interconectare ale entității rezultate în urma concentrării cu fiecare dintre grupurile de cel puțin trei furnizori de interconectare cu bună reputație care erau dispuși să vândă servicii de tranzit, prin unul sau mai multe puncte de interconectare fizice în Germania, pe care traficul putea circula către clienții în bandă largă, nu depășește 80 %, cu consecința că ar exista cel puțin 20 % capacitate disponibilă peste vârful zilnic. În al doilea rând, Vodafone s-ar asigura că capacitatea disponibilă dincolo de vârful zilnic este de cel puțin 20 Gbit/s. Această cifră ar fi revizuită în fiecare an potrivit unei proceduri descrise în textul angajamentelor. Or, reclamanta nu explică în mod concret în ce mod acest lucru ar fi fost insuficient.

407 În această privință, trebuie arătat de asemenea că Comisia și intervenienta au explicat în esență, fără a fi contrazise, că entitatea rezultată în urma concentrării ar fi puternic motivată să minimizeze o congestie la nivelul buclei locale pentru motivul că o astfel de congestie, provocând blocaje „pe ultimul kilometru” (*on the last mile*), ar fi compromis de asemenea atractivitatea propriei sale oferte fixe de servicii în bandă largă și ar fi expus-o riscului de a pierde clienți în beneficiul altor operatori.

408 În plus, trebuie constatat că, în considerentul (1929) al deciziei atacate, Comisia a arătat că neutralitatea internetului, garantată prin Regulamentul (UE) 2015/2120 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 noiembrie 2015 de stabilire a unor măsuri privind accesul la internetul deschis și de modificare a Directivei 2002/22/CE privind serviciul universal și drepturile utilizatorilor cu privire la rețelele și serviciile electronice de comunicații și a Regulamentului (UE) nr. 531/2012 privind roamingul în rețelele publice de comunicații mobile în interiorul Uniunii (JO 2015, L 310, p. 1), ar fi trebuit să împiedice entitatea rezultată în urma concentrării să adopte practici unilaterale restrictive pentru a eluda angajamentul, precum redefinirea priorităților în materie de trafic sau discriminarea, ceea ce reclamanta nu contestă.

409 În lumina celor ce precedă, este necesar să se considere că reclamanta nu demonstrează că angajamentul OTT ar fi fost insuficient pentru a garanta o calitate suficientă de recepție pentru clienții televiziunii OTT, ceea ce permite înlăturarea celei de a treia critici.

410 În ceea ce privește, *quarto*, afirmația reclamantei potrivit căreia angajamentul OTT și angajamentul HbbTV nu ar fi împiedicat entitatea rezultată în urma concentrării să abuzeze de poziția sa, aducând atingere altor funcționalități tehnice, trebuie amintit că reiese din cuprinsul punctelor 348 și 349 de mai sus că, în cadrul celui de al patrulea motiv, reclamanta nu a reușit să demonstreze că Comisia ar fi omis să constate că entitatea rezultată în urma concentrării ar fi putut aduce atingere și altor funcționalități tehnice, precum „CI Plus”, „TVHD”, ghidul electronic de programe sau serviciile VOD, de televiziune în reluare și de redifuzare instantanee, și anume aceleași pe care le citează în susținerea prezentei afirmații.

411 Mai precis, reclamanta nu demonstrează, în primul rând, în ce mod funcționalitățile menționate ar fi putut fi afectate de concentrare, precum și motivele pentru care și modalitatea în care entitatea rezultată în urma concentrării ar fi avut capacitatea și mai ales interesul de a deteriora aceste aspecte în cadrul negocierilor sale cu organismele de radiodifuziune, în al doilea rând, în ce mod, având în vedere în special importanța acestora, aceasta ar fi putut avea ca efect obstacole semnificative în calea concurenței efective pe piața de tip *feed-in* pentru semnale de televiziune și, în al treilea rând, în ce mod o asemenea deteriorare probabilă a acestor funcționalități ar fi fost specifică concentrării, cu consecința că nu era necesar să se impună un angajament în această privință, ceea ce permite înlăturarea acestei afirmații a reclamantei.

412 În ceea ce privește, *quinto*, afirmația reclamantei potrivit căreia angajamentul referitor la tarifele *feed-in* nu ar fi împiedicat entitatea rezultată în urma concentrării să facă mai nefavorabile pentru organismele de radiodifuziune alte condiții decât aceste tarife, trebuie să se constate că reclamanta și intervenienta sunt de acord cu privire la faptul că negocierile dintre organismele de radiodifuziune și platformele de televiziune nu se limitau la fluxurile de venituri ale organismelor de radiodifuziune către entitatea rezultată în urma concentrării, cu alte cuvinte tarifele *feed-in*, ci acopereau și plățile legate de conținuturi și plățile pe baza calității tehnice sau a funcționalităților și serviciilor suplimentare, care erau efectuate de entitatea rezultată în urma concentrării în beneficiul organismelor de radiodifuziune.

413 Cu toate acestea, trebuie să se constate mai întâi că, în considerentul (1221) al deciziei atacate, Comisia a arătat că tarifele *feed-in* erau direct legate de transmiterea de semnale de televiziune prin cablu și păreau a fi, așadar, principalul element al fluxului de plăți care ar fi afectat de puterea de piață mai mare a entității rezultate în urma concentrării pe piața de tip *feed-in* pentru semnale de televiziune. Pe de altă parte, în considerentul (1959) al deciziei menționate, Comisia a explicat că, deși dezvoltarea recentă a serviciilor de televiziune cu valoare adăugată a contribuit la o creștere a fluxului de venituri de la platformele de televiziune către organismele de radiodifuziune, tarifele *feed-in* reprezentau întotdeauna un element financiar extrem de relevant în relația contractuală dintre organismele de radiodifuziune cu acces liber și platformele de televiziune prin cablu. Comisia a adăugat că anumite elemente din dosar sugerau că efectul operațiunii asupra fluxului de venituri al entității rezultate în urma concentrării către organismele de radiodifuziune putea fi limitat [a se vedea secțiunea VIII.C.2.11.3.9(ii) din decizia atacată], deși niciun element din dosar nu sugera că situația era aceeași în ceea ce privește tarifele *feed-in* [a se vedea de asemenea considerentul (1261)].

414 Rezultă că Comisia a putut, fără a săvârși o eroare vădită, să țină seama de împrejurarea că angajamentul de a nu majora tarifele *feed-in* putea contrabalansa riscul ca întinderea și calitatea ofertei de televiziune pentru clienții cu amănuntul să fie reduse ca urmare a unei înrăutățiri semnificative a condițiilor contractuale impuse de entitatea rezultată în urma concentrării organismelor de radiodifuziune cu acces liber.

415 În continuare, este necesar să se considere că Comisia era îndreptățită să țină seama de caracterul complementar al angajamentului referitor la tarifele *feed-in* și al angajamentului OTT, pentru motivul că primul intervenea în mod direct asupra relației financiare dintre entitatea rezultată în urma concentrării și organismele de radiodifuziune în cauză în ceea ce privea ofertele de televiziune tradițională și liniară, iar al doilea ar avea un efect pentru furnizarea de servicii suplimentare.

416 Pe de altă parte, în cursul procedurii în fața Tribunalului, Comisia a susținut, fără a fi contestată de reclamantă, că, dacă entitatea rezultată în urma concentrării ar adăuga alte plăți substanțiale decât tarifele *feed-in*, aceasta ar constitui o eludare a angajamentelor, care poate fi identificată cu ușurință.

417 În sfârșit, presupunând că afirmația sa privind eludarea angajamentelor se aplică și televiziunii cu plată, reclamanta nu a prezentat nici elemente care să contrazică afirmația Comisiei potrivit căreia, în ceea ce privea canalele de televiziune cu plată, orice comportament de tipul celui descris de aceasta ar fi contrar angajamentului OTT.

418 Rezultă din cele ce precedă că reclamanta nu este în măsură să demonstreze că Comisia a săvârșit o eroare vădită de apreciere prin acceptarea angajamentului OTT, a angajamentului referitor la tarifele *feed-in* și a angajamentului HbbTV, cu consecința că această primă critică trebuie înlăturată.

419 În ceea ce privește, în al doilea rând, prezentarea cu întârziere a angajamentului referitor la tarifele *feed-in* și neregularitatea procedurală care ar fi rezultat, prin urmare, din acceptarea sa de către Comisie, trebuie arătat că reiese din articolul 19 alineatul (2) din Regulamentul nr. 802/2004, la care se referă reclamanta, că angajamentele asumate de întreprinderile în cauză conform articolului 8 alineatul (2) din Regulamentul nr. 139/2004 se depun la Comisie în termen de 65 de zile lucrătoare de la data inițierii procedurii. În cazul în care termenul de adoptare a unei decizii în temeiul articolului 8 alineatul (2) din Regulamentul nr. 139/2004 se prelungește, perioada de 65 de zile lucrătoare se prelungește automat cu același număr de zile lucrătoare.

420 Pe de altă parte, din cuprinsul punctului 94 din Comunicarea privind măsurile corective reiese că, atunci când părțile modifică angajamentele asumate după termenul de 65 de zile lucrătoare, Comisia va accepta angajamentele modificate numai în cazul în care poate stabili în mod clar – pe baza evaluării sale cu privire la informațiile deja obținute în cadrul investigației, inclusiv rezultatele consultării anterioare a participanților la piață și fără a recurge la o altă consultare de același tip – că, odată puse în aplicare, astfel de angajamente vor elimina complet, eliminând orice ambiguitate, problemele de concurență identificate, cu condiția să dispună de suficient timp pentru a efectua o analiză adecvată și pentru a consulta în mod adecvat statele membre. Pe de altă parte, din nota de subsol 107 din această comunicare, referitoare la punctul 94 din aceasta, reiese că consultarea statelor membre presupune în mod normal posibilitatea Comisiei de a adresa acestora din urmă un proiect de decizie finală care să cuprindă o evaluare a angajamentelor modificate cu cel puțin 10 zile lucrătoare înainte de reuniunea comitetului consultativ cu statele membre.

421 În sfârșit, este necesar să se arate că jurisprudența a considerat că aceste două condiții erau cumulative și le-a precizat, în sensul că Comisia poate ține seama de angajamente prezentate cu întârziere de părțile la o concentrare notificată, *primo*, dacă aceste angajamente soluționează în mod clar și fără a fi nevoie de o investigație suplimentară problemele de concurență identificate în prealabil și, *secundo*, dacă există suficient timp pentru a consulta statele membre cu privire la aceste angajamente (a se vedea Hotărârea din 6 iulie 2010, Ryanair/Comisia, T-342/07, EU:T:2010:280, punctul 455 și jurisprudența citată).

422 În speță, trebuie să se constate că aceste două condiții sunt îndeplinite.

423 În ceea ce privește, *primo*, prima condiție, reiese din cuprinsul punctelor 398-418 de mai sus că argumentele reclamantei întemeiate pe caracterul insuficient al angajamentului referitor la tarifele *feed-in* au fost respinse. Prin urmare, trebuie să se considere că reclamanta nu a demonstrat că Comisia nu putea stabili în mod clar – pe baza aprecierii sale cu privire la informațiile deja obținute în cadrul investigației, în special pe baza rezultatelor consultării anterioare a participanților la piață – că, odată pus în aplicare, angajamentul referitor la tarifele *feed-in* ar fi soluționat în mod clar și fără a fi nevoie de o investigație suplimentară problemele de concurență identificate în prealabil.

424 În ceea ce privește, *secundo*, a doua condiție, trebuie arătat că din considerentele (25) și (26) ale deciziei atacate reiese că partea care a notificat operațiunea a prezentat un proiect revizuit de angajamente la 11 iunie 2019 și că comitetul consultativ a discutat proiectul de decizie și a emis o

opinie favorabilă la 28 iunie. Rezultă că, în speță, Comisia a fost într-adevăr în măsură să adreseze statelor membre un proiect de decizie finală care să cuprindă o evaluare a angajamentelor modificate cu cel puțin 10 zile lucrătoare înainte de reuniunea comitetului consultativ, ceea ce reclamanta nu contestă, și, prin urmare, că aceasta a dispus de timp suficient pentru a consulta statele membre cu privire la angajamentul referitor la tarifele *feed-in*.

425 Rezultă din cele ce precedă că Comisia putea ține seama de angajamentul referitor la tarifele *feed-in* în pofida prezentării sale cu întârziere, cu consecința că critica reclamantei întemeiată pe o pretinsă neregularitate procedurală trebuie înlăturată, la fel ca al doilea aspect al prezentului motiv.

426 Având în vedere cele ce precedă, este necesar să se respingă al cincilea motiv.

[*omissis*]

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a șaptea extinsă)

declară și hotărăște:

1) Respinge acțiunea.

2) Obligă Tele Columbus AG la plata cheltuielilor de judecată.

van der Woude da Silva Passos Reine

Truchot Sampol Pucurull

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 13 noiembrie 2024.

Semnături